

TERRA ha convocat una taula rodona, per debatre el problema de les granges, que considerem tema polèmic, a rel del projecte presentat per uns particulars d'instal·lar dues granges al Pla de les Arenes.

Els convidats són:

Grabiell Miralpeix: Ex-alcalde del poble, i que havia posat la zona com a "zona no programada", actualment està amb nosaltres a nivell particular, tot prescindint del càrrec que tingui en l'actual consistori.

Angel Serrasde sanferm: Una de les persones que s'han mogut més després de sortir el projecte, també està aquí convidat tot prescindint dels lligams que pugui tenir a l'Ajuntament.

Josep Fàbrega: Propietari i accionista de les granges que es volen instal·lar.

Pere Lloveres: Veterinari del poble.

Pep Badia: membre del Grup per la Defensa del Medi Ambient.

Ajuntament: No ha assistit.

Són les deu del vespre del dia 28 de desembre del 1979, estem reunits per començar el diàleg tot esperant la representació de l'Ajuntament. Passa l'estona i no apareix ningú del Consistori i en vista d'això quedem per aplaçar-ho un dia bo i esperant que demà vindrà la representació del Consistori.

Són les quatre de la tarda del dia 29, al mateix local, amb les mateixes persones i no apareix ningú com a representant de l'Ajuntament. Decidim començar la xerrada.

La primera pregunta salta a l'aire a les 4'15 de la tarda.

CREIEU QUE ES NECESSARIA LA RAMADERIA AL NOSTRE POBLE?

Pere: Jo crec que és del tot necessària per al desenvolupament de la comarca, ja que ha disminuït una cinquena part d'allò que teníem fa vint anys, ja que crec serà necessitat fonamental a vint anys vista.

Siel: Jo estic totalment d'acord, però cada cosa al seu lloc, buscar el sistema perquè podem fer-ho, disposem d'un paisatge fabulós i la climatologia idònea, però es tracta de buscar el sistema.

Badia: Jo crec que estem en una zona, en la qual ja abans s'observava una activitat ramadera i podríem dir que el poble s'auto-proveïa sol de carn. Enguany, en aquest debat podríem parlar de quina forma podria ser la més adequada per desenvolupar la ramaderia.

Angel: Jo recalco sempre en agricultura i ramaderia la paraula "planificació". Hem de pensar que no tenim ni una agricultura suficient ni una ramaderia suficient. Amb això el bosc i el turisme s'anava tirant, però això ja ha quedat desfasat i ara ens hem de plantejar fins a quin punt és necessària la ramaderia com a font de riquesa.

Siel: A nosaltres, i parlo de quan era alcalde, ens va fer pensar molt això de fer una planificació. A l'Ajuntament hi ha uns plànols que espero que encara podran servir, on es veuen totes les zones de reserva que agafàvem com la Font del Sastre, els Eroles, els pantans, el Pla de les Arenes, les Auledes, ..., tot intentant no perjudicar però als propietaris.

Fàbrega: Home jo ...

Siel: Tampoc s'us pot expropiar Josep, no faltaria més.

Badia: En aquests moments ens trobem que el procés d'abans, que era abandonar el camp i integrar-se a l'indústria, és pot invertir, i crec que ens hem de plantejar fins a quin punt es pot aixecar de nou l'economia ramadera des d'aquest punt de vista de l'inversió de gent.

Pere: Això és difícil, però el problema és si serà gent d'aquí o de fora, ja que el camp s'abandonat per dues raons: la puja de la indústria, i que els propietaris no varen fer res per parar-ho...

Fàbrega: Nosaltres no els hem escanyat mai, potser perquè no ens varem entendre, ja que deien els quedava poc, i...

Pere: Però no és va solucionar, no els hi varem fer instal·lacions, ... Jo crec que ha de ser gent jove que ha d'aixecar el camp, i no n'hi ha.

Angel: Jo no crec que la ramaderia hagi desaparegut, perquè tenim el mateix bestiar que abans, i el rendiment és potser superior al d'abans.